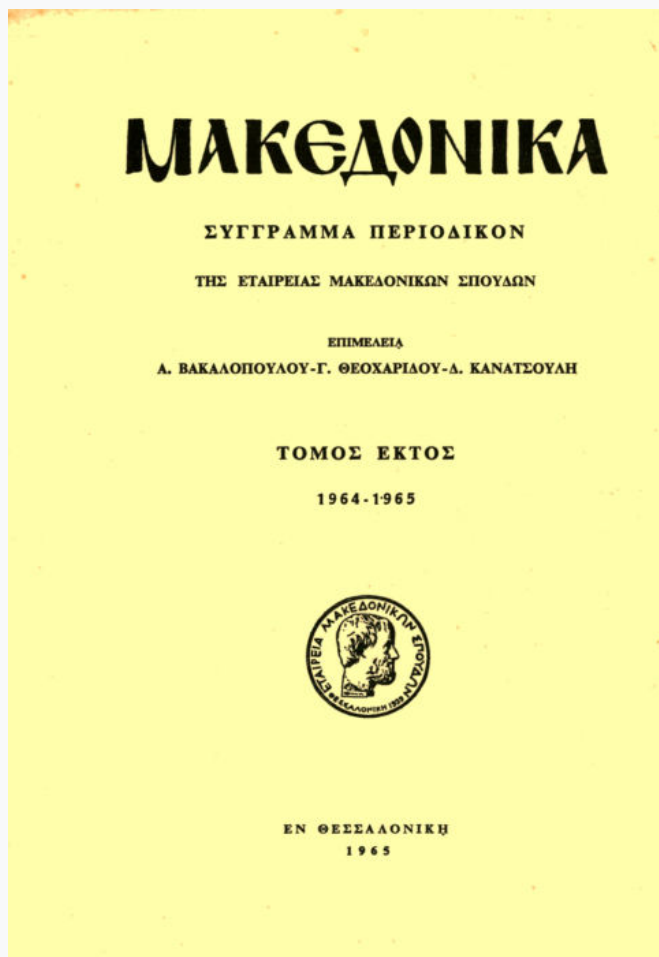

Μακεδονικά

Τόμ. 6, Αρ. 1 (1965)

Συμπληρωματικά για το Μάνθο Παπαγιάννη

Ι. Κ. Χασιώτης

doi: [10.12681/makedonika.554](https://doi.org/10.12681/makedonika.554)

Copyright © 2015, Ι. Κ. Χασιώτης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Χασιώτης Ι. Κ. (1965). Συμπληρωματικά για το Μάνθο Παπαγιάννη. *Μακεδονικά*, 6(1), 290–291.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.554>

πώς έδω είναι λάθος του χαράκτη. 'Επρεπε να επαναληφθῇ τὸ ἄρθρο στὴ γενική, δηλαδή ΤΟΥ, ὅπως καὶ στὸ ὄνομα τοῦ πρώτου 'Επιστάτη. 'Ετσι πρέπει νὰ διαβάσουμε καὶ νὰ μεταγράψουμε (μὲ τὶς ἐπιφυλάξεις, ποὺ ἀνέφερα, γιὰ τὸ δεύτερο μισό τοῦ πρώτου στίχου):

[--].ΩΝΝΙΟ..ΙΙ.
Κ. 'Ιούλιον Κρίσπον
τὸν ἀρχιερῇ καὶ εὐ-
εργέτην τειμῆς χά-
ριν. Δι' 'Επιμελῶν
Νειχάρχου τοῦ Δημητρί-
ου καὶ Τ-λάου (τ)οῦ
Διονυσίου.

Αὐτὰ γιὰ τὴν ὥρα. 'Η ἐπιγραφή πάντως (καὶ ὁ τόπος προελεύσεως) ἐπιβάλλει περισ-
σότερη μελέτη καὶ πληρέστερη διαπραγμάτευση. 'Αλλὰ νὰ σταματήσῃ τουλάχιστον τὸ
κακὸ τῆς ἐπαναλήψεως ἐνὸς λανθασμένου κειμένου.

Φ. ΠΕΤΣΑ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΘΟ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

'Απὸ τρία βενετικά ἔγγραφα τοῦ ΙΗ' αἰῶνα, ποὺ ἀνακάλυψε καὶ δημοσίευσε πρόσφατα ὁ γνωστὸς ἱστοριοδίφης κ. Κωνστ. Μέρτζιος¹, ἀντλοῦμε μερικὲς συμπληρωματικὲς πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκογένεια τῶν Παπαγιάννηδων τοῦ 'Αργυροκάστρου, στὴν ὁποία ἀνήκε καὶ ὁ Ματθαῖος ἢ Μάνθος Παπαγιάννης, ποὺ μᾶς ἀπασχόλησε στὴ μελέτη μας τὴ δημοσιευμένη στίς σελ. 237-255 τοῦ τόμου αὐτοῦ τῶν «Μακεδονικῶν».

Σύμφωνα μὲ τὶς μαρτυρίες λοιπὸν τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, ὁ Ματθαῖος Παπαγιάννης ποῦ, ὅπως εἶδαμε, κατὰ τὶς ἀντιτουρκικὲς τοῦ ἐνέργειες στὴ Βόρειο 'Ηπειρο, εἶχε χάσει ὅλη τὴν περιουσία του, ἔχασε στὴν αἰχμαλωσία καὶ τοὺς τρεῖς γιούς του, ἀπομένοντας στὸ τέλος μὲ ἓνα καὶ μοναδικὸ παιδί, τὴν κόρη του 'Αργυρή. Στὶς 14 Μαΐου 1596 ἡ βενετικὴ Γερουσία, ἀναγνωρίζοντας τὶς θυσίες του αὐτέξ, καθὼς καὶ τὶς ἄλλες του πολῦτιμες ὑπηρεσίες πρὸς τὴ Γαληνότητα, τοῦ παραχώρησε μιὰ τιμητικὴ σύνταξη ἑκατὸ δοικᾶτων τὸ χρόνο. Τὸ ποσὸ αὐτό, ποὺ ἦρθε νὰ προστεθῇ στὸν τακτικὸ μηνιαῖο μισθὸ τῶν δώδεκα σκούδων, ποῦ, καθὼς εἶδαμε (βλ. παραπάνω, σ. 243), ὁ Παπαγιάννης πέτυχε ἀπὸ τοὺς 'Ισπανοὺς κατὰ τὸ ταξίδι του στὴ Μαδρίτη (1574), ἐξακολούθησε νὰ καταβάλλεται ἀπὸ τὰ βενετικά τμῆματα τακτικά καὶ στοὺς ἀπογόνους του. 'Ετσι, ἀπὸ τὶς 27 Μαρτίου 1646² ὁ μισθὸς αὐτὸς ἄρχισε νὰ εἰσπράττεται κανονικά ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ Ματθαίου 'Αργυρῇ καὶ ἀργότερα—μετὰ τὸ θάνατό της μᾶλλον—ἀπὸ τὸν Παναγιώτη Παπαγιάννη, ἀνεψιὸ τοῦ Ματθαίου. 'Απὸ τὸ 1685 καὶ πέρα τὸ προνόμιο τῆς χορηγίας αὐτῆς πέρασε στὸ γιὸ τοῦ Παναγιώτη Σίμωνα. 'Ο θάνατος ὅμως τοῦ Σίμωνα αὐτοῦ, ποὺ βρῆκε τὸ γιὸ τοῦ Πρόκο βρέφος, προκάλεσε καὶ τὴ διακοπὴ τῆς καταβολῆς τῆς χορηγίας. 'Ετσι, τὸ Νοέμβριο τοῦ 1702 ὁ Πρόκος Παπαγιάννης, ἡλικίας τώρα 25 χρόνων, ἔρχεται ἀπὸ τὸ 'Αργυρόκαστρο στὴ

¹ Κ ω ν. Δ. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, Μικρὸς 'Ελληνομνήμων. Τεύχος δεύτερον, «'Ηπειρωτικὴ 'Εστία», τ. 9 (1960), σ. 107-108.

² Ποῦ θὰ εἶναι ἴσως καὶ τὸ ἔτος τοῦ θανάτου του, ὁπότε τὴν ἐποχὴ τῆς δράσεως του στὴ Βόρειο 'Ηπειρο (1572-1576) θὰ πρέπη νὰ ἦταν ἀκόμη ἔφηβος.

Βενετία και ζητά με υπόμνημα¹ πρὸς τὸ Δόγη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ καταβολὴ τῆς παλιᾶς τιμητικῆς χορηγίας καὶ σ' αὐτόν, μοναδικὸ διάδοχο καὶ νόμιμο κληρονόμο τοῦ Παναγιώτη Παπαγιάννη. Στὶς 13 Ἰανουαρίου 1703 ἡ βενετικὴ Γερουσία, πρὸς τὴν ὁποία διαβιβάστηκε τὸ υπόμνημα τοῦ Πρόκου, στηριγμένη στὴν παλιότερη ἀπόφασή της τῆς 14 Μαΐου 1596, ἐγκρίνει τὴν τακτικὴ χορήγηση τῶν ἑκατὸ δουκάτων τὸ χρόνο, ἱκανοποιώντας ἔτσι καὶ τὸν τελευταῖο αὐτὸ γνωστὸ ἀπόγονο τοῦ Ματθαίου Παπαγιάννη.

Ι. Κ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

¹ Τὸ υπόμνημα αὐτὸ (ἀπὸ τῆς *Δεσμίδα* 1307 τῆς σειρᾶς *Senato Terra*) εἶναι καὶ τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ τρία ἔγγραφα ποὺ ἐκδίδει (μεταφρασμένα) ὁ κ. Μέρτζιος.